

Zilais lakatiņš

^D Bij vasara toreiz tik zaiga, un smaržoja pļavas un sils.
^A Tu pretī man nāca tik maiga, tev galvā bij lakatiņš zils.
^D Atmiņā lakatiņš zilais, ^A Mati kā saul-staru riets,
^A ||: Biji man viena, Nakts tu un diena,
^G Mīlas viskrāšņākais zieds! :|| ^D

Tos vārdus ko teici man kīlai, tos sirdī es ieslēdzu sev.
Jo toreiz es ticēju mīlai, es ticēju laimei un tev.

Tā pagāja vasara zaigā, un novīta pļava un sils,
Vairs nenāca meitene maiga, kam galvā bij lakatiņš zils